charitas, quàm in reliquis ſanctis Sacerdotibus, qui hoc exemplo remedia [r] Eccleſiarum ſuis definitionibus deliberaverunt? Et ideò aut prompta [ſ] voluntate præceptis illorum conſentiant; aut ſi non fecerint, omnibus illis contrarios ſe, & inimicos eſſe cognoſcant. Quæ eſt iſta juſtitiæ inimica benignitas, palpare criminoſos, & vulnera eorum uſque in diem judicii incurata ſervare.

[r] al. pro exemplo & remedio. Anſ. [ſ] al. prona.

§. 2. Quòd ſi eos duriſſimam pœnitentiam per plures annos videremus agere; tunc nos & ſaluti eorum poſſemus conſulere, & ſtatuta Canonum deberemus temperare. Cùm verò in aliquibus nec compunctio humilitatis, nec inſtantia orandi, vel plangendi appareat, nec Beatum David imitentur, qui dicit [t]: *Lavabo per ſingulas noctes lectum meum: lachrymis meis ſtratum meum rigabo.* Et illud [u]: *Cinerem tamquam panem manducabam: & potum meum cum fletu miſcebam.* Nec eos jejuniis, vel lectionibus vacare videamus; poſſumus agnoſcere, ſi ad priſtinos honores redirent, cum quanta negligentia, & cum quanto torpore, & animæ ſuæ inimica ſecuritate permanerent; credentes, quòd ſic eis, non actâ pœnitentiâ dignâ, dimiſerit Deus, quomodo Sacerdotes indulſiſſe videntur. Verè dico, quia illi ipſi, quibus cum periculoſa & falſa miſericordia indulgere videmur, cùm ante tribunal Chriſti pro tantis peccatis damnandi advenerint, contra nos cauſam dicturi ſunt, dicentes, quòd dum aut aſperitatem linguæ eorum expavimus, aut falſa blandimenta, & periculoſas adulationes ipſorum libenter accepimus [10], in eiſdem permanere peccatis, eis inutiliter indulgemus, aut ipſa peccata augere permittimus, non recolentes illud, quod in Vetere Teſtamento ſcriptum eſt [x]: quia uno peccante, contra omnes ira Dei [11] deſæviit.

[t] Pſal. 6. [u] Pſal. 101. [x] Num. 16.

¶ Corr. Rom. α *Si quis.*] Hinc uſque *ad verſic. Ecce*, ſunt *ex cap.* 23. Concilii Arauſici, quod videtur citatum fuiſſe ab Hormiſda, ſive alio quiſquis fuerit hujus Capitis autor. Anſelmus quidem & ipſe Hormiſdam citat.

β *Sancto Spiritu.*] Apud Anſelmum legitur, *à Sancto Joanne Papa tranſmiſſos, &* CCCXVIII. *Epiſcoporum ſententias*, quod videtur convenire cum his, quæ paulò inferiùs habentur, *Major eſt in illis miſericordia, quàm in Sancto Joanne Apoſtolico Papa?*

¶ Contius.] Falsò hîc aſtruunt Gloſſographi hæc verba eſſe Nicæni Concilii, cùm diſertè ſcribat Sozomenus *lib.* 2. *Tripartit. Hiſtor. Eccleſiaſt.* obtineri non potuiſſe in eo Concilio, ut Epiſcopi, Presbyteri, Diaconi, & Subdiaconi, cum conjugibus quas ante conſecrationem acceperant, non dormirent, diſſuadente Paphnutio. Verùm id poſteà 33. *capite* Concilii Elibertini apud Latinos decretum eſt. Non defuerunt tamen qui dicerent Paphnutii ſententiam non fuiſſe admiſſam, ſed eâ exploſâ, continentiam fuiſſe Clericis indictam: & id eo argumento probant, quòd in eodem Concilio prohibentur habere συνείσακτον mulierem. Nam quid ab ea metuendum erat, inquiunt, ſi domi erat juſta uxor, cùm nec id à Laicis metueretur? Sed quid hac de re veriùs dicatur, judicent docti.

¶ Pith. [10] *Accepimus.*] Subdit V. C. *Nos eos dum illis inutiliter indulgemus in peccatis permanere, aut ipſa peccata, &c.*

[11] *Ira Dei.*] V. C. *Dei ira. O pietas! ô miſericordia! uni parcere, & omnes exemplo tuo in diſcrimen adducere.*

XXX. Item Hieronymus [y]. [fortè c. an. 400. in Palæſtina.]

Difficile eſt poſt lapſum ad priſtinum gradum redire.

QUicumque [z] dignitatem Divini gradûs non cuſtodiunt, contenti fiant animam ſalvare. Reverti enim in priſtinum gradum poſt lapſum [a] difficile eſt.

[y] al. ex dictis Hieronymi. [z] Polyc. l. 4. tit. 39. Burch. l. 19. c. 78. Ivo, p. 15. c. 91. [a] poſt lapſum, deſunt ferè in omnibus exempl.

¶ Corr. Rom.] Simile quiddam priori parti hujus Capitis habetur in *can.* 27. Baſilii ad Amphilochium, & *in can.* 26. Synodi in Trullo.

XXXI. Item Basilius α. [fortè an. 371. in Cappadocia.]

Lapſus poſt pœnitentiam altario tantùm miniſtret.

QUi ſub [b] gradu [c] ceciderit poſt pœnitentiam, contentus fiat baptizare, communionem infirmis dare, & altario tantummodò miniſtrare.

[b] Burch. l. 19. c. 80. Ivo, p. 15. c. 93. [c] al. ſuo gradu.

¶ Corr. Rom. α *Baſilius.*] Ivo citat ex dictis Auguſtini. Habetur nonnihil ad hanc rem faciens in Epiſtola Baſilii ad Amphilochium, *can.* 27. Sed propiùs etiam ad hanc ſententiam accedit *can.* 14. Concilii Aurelianenſis I. & *can.* 9. Concilii Neocæſarienſis (qui habetur infrà xv. *q.* 8. *c. qui admiſit.*) præcipuè ſi hîc legatur, quemadmodum in pleriſque Gratiani codicibus, *Communionem infirmis dare; non autem ſacrificare, & altario miniſtrare.* Similem quamdam ſententiam refert ex novella Leonis Balſamon ad *can.* 21. Synodi in Trullo.

XXXII. Item ex Concilio Ancyrano c. 1. & ſequentibus. [an. 314. in Galatia.]

De Sacerdotibus, Diaconis, & Laicis, qui Idolis thurificant.

PResbyteros [d], qui immolaverunt, & poſteà certamen iterum inierunt, ſi ex fide α [12] luctati ſunt, non ex compacto ad oſtentationem, ut caperentur, ipſi fecerunt; hos placuit honorem quidem ſedis propriæ retinere [13]; offerre autem illis, & ſermonem ad populum facere, aut aliquibus Sacerdotalibus [14] officiis fungi non liceat.

[d] Burch. l. 5. c. 40. & 41. Ivo, p. 2. c. 49. & 50. Polyc. l. 6. tit. 12.

§. 1. Diaconi [e] ſimiliter, qui immolaverunt, poſteà verò iterùm [15] reluctati ſunt, aliàs [f] [16] quidem honorem habere oportet; ceſſare autem debent ab omni ſacro miniſterio [17], ita ut nec panem, nec calicem offerant, nec Evangelium [18] pronuntient β; niſi fortè aliqui Epiſcoporum conſcii ſint laboris [19] eorum, & humilitatis, & manſuetudinis, & voluerint eis aliquid ampliùs tribuere, vel adimere. Penes ipſos ergo erit de his poteſtas.

[e] C. 2. [f] Illum. Priſca verſio. c. 3.

§. 2. Qui autem [g] [20] fugientes comprehenſi ſunt, vel à Domeſticis traditi, vel ademptis facultatibus ſuſtinuere [21] tormenta, aut in cuſtodiam truſi proclamaverunt ſe Chriſtianos eſſe, & eò uſque adſtricti ſunt, ut manus eorum comprehendentes violenter attraherent, & funeſtis ſacrificiis admoverent, aut aliquid polluti cibi per neceſſitatem ſumere cogerentur, confitentes jugiter ſe Chriſtianos eſſe [22], & luctum rei, quæ contigit, inceſſabiliter oſtendentes omni dejectione & habitu, & humilitate vitæ; hos velut extra delictum conſtitutos, à communionis gratia non prohiberi [23] decernimus. §. 3. Si verò prohibiti ſunt ab aliquibus propter ampliorem cautelam, vel propter quorumdam ignorantiam; ſtatim recipiantur. §. 4. Hoc autem ſimiliter & de Clericis [24], & de Laicis obſervari convenit.

[g] C. 3.

§. 5. Perquiſitum eſt autem & illud, ſi poſſunt etiam Laici, qui in has neceſſitatis anguſtias inciderunt, ad Clericatûs ordinem promoveri. Placuit ergo & hos, tamquam qui nihil peccaverunt, ſi & præcedens eorum vita probabilis ſit, ad hoc Officium provehi. §. 6. De his autem [h], qui negaverunt præter neceſſitatem, aut præter ablationem facultatum, aut præter periculum, vel aliquid hujuſcemodi (quod factum eſt ſub tyrannide Licinii) placuit ſanctæ Synodo, quamvis humanitate probentur indigni, tamen eis benevolentiam commodari.

[h] Conc. Nicænum I. c. 11.

¶ Corr. Rom. α *Si ex fide.*] Hîc verba Concilii ſunt in compendium redacta: omninò autem verſio Dionyſii, quam attulerunt Burchardus & Ivo, propiùs accedit ad verba Græca. Sunt tamen nonnulla in hoc Capite emendata, & locupletata ex verſionibus, quas Gratianus videtur ſecutus.

β *Nec Evangelium pronuncient.*] In verſione antiquiore eſt, *nec promunciant*: in alia, quam Burchardus attulit, *vel prædicando*, Græcè, κηρύσσειν: quod propriè ſignificat Evangelium, & fidei doctrinam prædicare.

¶ Pith. [12] *Si ex fide.*] Priſca verſio: *Si hoc ipſum ex fide, & non aliquo argumento ſibimet præparantes egerunt, ut iterum teneri viderentur. Si ergo &c.*

[13] *Retinere.*] V. C. *tenere.*
[14] *Sacerdotalibus.*] Deeſt in V. C.
[15] *Iterum.*] Deeſt in V. C.
[16] *Alias.*] V. C. *eum.*
[17] *Miniſterio.*] V. C. *myſterio.*
[18] *Evangelium.*] Deeſt in V. C.
[19] *Laboris.*] V. C. *livoris.*
[20] *Qui autem.*] Quæ ſequuntur uſque ad verſ. ult. qui eſt Canon 11. Concilii Nicæni, ſunt ex verſione Dionyſii Exigui, cùm quæ præcedunt ſint ex priſca verſione.
[21] *Suſtinuere.*] Sic V. C.
[22] *Chriſtianos eſſe.*] Deſunt in V. C. 2.
[23] *Prohiberi.*] V. C. *vetari.*
[24] *De Clericis.*] 2. V. C. *de ceteris Clericis.*

GRATIAN. „ SEd illud Hormiſdæ Papæ deſidioſos, & negligentes, non verè pœnitentes, reparari prohibet. §. 1. Illud autem Hieronymi fatetur hoc eſſe difficile, non impoſſibile. §. 2. Baſilius autem circa delinquentes rigorem juſtitiæ ſervandum oſtendit, quem circa pœnitentes alii relaxandum miſericorditer affirmant. §. 3. Poſſunt [i] & aliter diſtingui præmiſſæ auctoritates. Quorum enim crimina manifeſta ſunt, ante vel poſt ordinationem; à ſacris ordinibus dejiciendi ſunt, & ſatisfactione ſecreta ſecundùm Sacerdotis edictum purgata; in propriis Ordinibus remanere poſſunt. Unde

[i] Rab. Pæn. c. 1.

XXXIII. Nicolaus Papa I. Carolo Archiepiſcopo, & ejus Suffraganeis [k]. [c. 860. Româ in Germaniam.]

Non poteſt reſtitui in Sacerdotem, cujus crimen fuerit manifeſtum.

SAcerdotes [l], ſi in fornicationis laqueum ceciderint, & [m] criminis manifeſtus, ſive oſtenſus fuerit actus; Sacerdotis non poſſunt habere honorem ſecundùm Canonicæ inſtitutionis auctoritatem.

[k] In geſtis Conc. Vormacienſis. c. 11. Vide Ivonem p. 10. c. 180. [l] Pann. l. 3. c. 136. [m] al. aut.

XXXIV. Item Rabanus Archiepiſcopus ſcribit ad Heribaldum, lib. Pœn. c. 1. [imò Epiſt. c. 10. an. 853. è Germania in Galliam.]

Qui valeant reparari poſt lapſum, vel non.

DE his verò [n] viſum eſt nobis ſcribendum, qui ſacros Ordines habentes, ante, vel poſt Ordinationem contaminatos ſe eſſe in capitalibus criminibus confitentur. In quibus, ut mihi videtur, hæc diſtantia eſſe debet; ut hi, qui deprehenſi, vel capti fuerint publicè in perjurio, furto, atque fornicatione, & ceteris hujuſmodi criminibus; ſecundum

[n] Burch. l. 19. c. 150. Ivo, p. 6. c. 400. Pann. l. 3. c. 152.

Canonum ſacrorum inſtituta, à proprio gradu decidant: quia ſcandalum eſt populo Dei tales perſonas ſupra ſe poſitas [o] habere, quas ultra modum vitioſas eſſe conſtat. Nempe inde retrahuntur homines à ſacrificio Dei (ſicut quondam, Heli filiis peccantibus, feciſſe leguntur [p]) & rebelles hinc, atque contrarii exiſtentes, eorum pravis exemplis quotidie pejores fiunt. Qui autem de prædictis peccatis abſconditè à ſe admiſſis, per occultam confeſſionem coram oculis [q] Dei præſente etiam Sacerdote, qui eis indicturus eſt pœnitentiam, confitentur, & ſemetipſos graviter deliquiſſe queruntur; ſi ſe per jejunia α, & eleëmoſynas, vigiliáſque, & ſacras orationes purgare certaverint, his etiam gradu ſervato, ſpes veniæ de miſericordia Dei promittenda eſt.

[o] al. ſuperpoſitas. [p] 1. Reg. 2. [q] al. Angelis.

¶ Corr. Rom. α *Si ſe per jejunia.*] Sic etiam in manuſcriptis, & apud Ivonem, & Pannormiam. In originali autem legitur, *ſi veraciter pœnituerint, & ſe per jejunia.* itémque Burchardus, qui Cap. hoc citat ex Concilio Ilerdenſi.

GRATIAN. 4. Pars. „ DE Lapſis etiam in hæreſim hoc obſervandum eſt, ut ante ſententiam Concilii nullus eis communicet. Unde ait

XXXV. Cyprianus Papa Antoniano inter cetera, lib. 4. Epiſt. 2. [c. an. 254. Carthagine.]

A communione abſtineant, qui Lapſis ante reſtitutionem communicant.

DE eo [r] autem [ſ] quod ſtatuendum eſſet circa cauſam Lapſorum, diſtuli; ut cùm quies, & tranquillitas data eſſet, & Epiſcopis in unum convenire indulgentia Divina permitteret, tunc communicato, & librato de omnium collatione conſilio, ſtatueremus, quid fieri oporteret. Si quis verò ante conſilium noſtrum, & ante ſententiam de omnium conſilio ſtatutam, Lapſis temerè communicare voluiſſet, ipſe à communicatione abſtineret.

[r] Anſel. l. 8. c. 28. [ſ] al. tamen.

GRATIAN. 5. Pars. „ QUod verò ſuprà [t] de Homicidis ſtatutum legitur, intelligendum eſt, quando facultas effugiendi datur, nec neceſſitate clauduntur obſidionis. Ceterùm, cùm neceſſitate anguſtati effugere non poſſunt, ſi tunc homicidium admiſerint, purgati per pœnitentiam, & officio, & communioni reddentur. Unde legitur

[t] Suprà eâd. c. Clericum, & c. de his Clericis, & c. miror.

XXXVI. In Concilio Ilerdensi, c. 1. [an. 524. in Hiſpania.]

Poſt duorum annorum pœnitentiam, officio, & communioni reſtituantur Clerici, qui in obſidionis poſiti neceſſitate ſanguinem fuderunt.

DE his Clericis, qui in obſeſſionis neceſſitate poſiti fuerint, id ſtatutum eſt, ut qui altario miniſtrant, & Chriſti corpus & ſanguinem tradunt, vel vaſa ſacro officio deputata contrectant, ab omni humano ſanguine, etiam hoſtili ſe abſtineant. Quòd ſi in hoc inciderint, duobus annis tam Officio, quàm Communione corporis Domini priventur; ita ut his duobus annis, vigiliis, jejuniis, orationibus, & eleëmoſynis pro viribus, quas Dominus donaverit, expientur: & ita demum Officio, vel Communioni reddantur: ea tamen ratione, ne ulteriùs ad Officia potiora provehantur. Quòd ſi in definito tempore negligentiores circa ſalutem ſuam extiterint, protelandæ ipſius pœnitentiæ tempus in poteſtate maneat Sacerdotis.

GRATIAN. „ CAſu quoque ſi Clericus homicidium fecerit, in proprio gradu ex diſpenſatione remanere permittitur. Unde ſcribit

XXXVII. Urbanus II. Guernerio Narbonenſi Epiſcopo. [c. an. 1090. Româ in Galliam.]

Qui caſu homicidium facit, ex diſpenſatione in Ordine ſuo permaneat.

CLerico [u] jaciente lapidem, puer dicitur interemptus: Nos pro amore tuo in ſuo Ordine eum permanere permittimus; ut tamen ſemper in pœnitentia, & timore permaneat.

[u] Pann. l. 3. c. 154.

XXXVIII. Item Stephanus [25] V. Sichiberto Corſicæ Epiſcopo. [c. an. 888. Româ in Corſicam.]

De eodem.

QUia te [x] quaſi obnoxium judicas, eò quòd à Saracenis captus homines interfeciſſe videris; benè facis. Sed quoniam non tua ſponte id feciſſe cognoſceris, inde canonicè nullo modo judicaris.

[x] Pann. l. 3. c. 155.

¶ Pith. [25] *Item Stephanus.*] Centuriat. *tom.* 9. *p.* 20. Aimoin. *lib.* 4. *cap.* 95. & *lib.* 8. *cap.* 10.

GRATIAN. „ SI verò irâ Presbyter commotus aliquem interfecerit, etſi animum occidendi non habuerit; perpetuò tamen depoſitus erit. Unde ſcribit

XXXIX. Nicolaus Papa I. Hosbaldo [26] Chorepiſcopo α Quadrantino. [c. an. 860. Româ in Galliam.]

Perpetuò careat Officio Presbyter, qui irâ commotus, licèt extra animum, aliquem interfecerit.

STudeat [y] Sanctitas tua perſuadere Epiſcopo tuo, ſibi Canonicum ſociare numerum Collegarum, id eſt, ſex ex vicinis provinciis Fratres, & Coëpiſcopos ſuos [27]: quibus tecum junctis, & decernentibus, diligenter inveſtigate, & omni niſu [28] ſcrutari procurate, quatenus invenire valeatis, utrùm percuſſione jam nominati Presbyteri, an cervicis fractione idem Diaconus, ut fertur, extinctus eſt. Et ſi quidem à ſæpè fato Presbytero non ad mortem percuſſus eſt, ſed ex equo cadens cervice fracta interiit; ſecundùm arbitrium veſtrum pro percuſſione, incautè agenti Presbytero pœnitentiam competentem indicite: & aliquanto tempore à Miſſarum ſolenniis ſuſpendatur, denuò poſt hæc ad Sacerdotale rediturus officium. Quòd ſi veraciter qualicumque percuſſione iſtius [29] Presbyteri, ille mortuus eſt Diaconus; nulla hunc ratione miniſtrare Sacerdotis more decernimus: quoniam etſi voluntatem occidendi non habuit; furor tamen, & indignatio, ex quibus motio illa mortifera prodiit, in omnibus, ſed præcipuè in Dei miniſtris multipliciter inhibentur, atque ubique damnantur. Verùm ſi Presbyter adeò veſtro ſtudio obnoxius [z] fortè claruerit; præcipimus, ut tale beneficium ſibi Eccleſiæ ſuæ concedatur, quo & ipſe, & ſui ſufficienter [30] poſſint habere ſuæ ſuſtentationis ſolatium.

[y] Ivo, p. 10. c. 24. [z] al. noxius. Ivo.

¶ Corr. Rom. α *Chorepiſcopo.*] Anteà legebatur, *Coëpiſcopo*: emendatum eſt ex omnibus, quæ collata ſunt, vetuſtis Gratiani exemplaribus, optiméque convenit verbis Nicolai [31].

¶ Pith. [26] *Hosbaldo.*] V. C. *Oſbaldo.*
[27] *Suos.*] V. C. *tuos.*
[28] *Niſu.*] V. C. *anniſu.*
[29] *Iſtius.*] Abeſt in V. C.
[30] *Sufficienter.*] V. C. *ſufficiens.*
[31] *Nicolai.*] Vide Teſtim. Verit. *p.* 29.

XL. Item ex Concilio Maticensi α c. 6. [fortè Vormac. c. 27. an. 868. in Germania.]

De eodem.

QUi verò [a] odii meditatione, vel propter cupiditatem, Judæum, vel Paganum occiderit; quia imaginem Dei, & ſpem futuræ converſionis exterminat [b], quadraginta dies in pane, & aqua pœniteat.

[a] Burch. l. 6. c. 33. Ivo, p. 10. c. 162. [b] al. extinxit.

¶ Corr. Rom. α *Maticenſi.*] Burchardus, & Ivo citant ex Concilio Moguntino: in nullo tamen eorum, quæ extant, habetur. Simile verò aliquid legitur in Conc. Vorm. *c.* 27.

XLI. PALEA.

De eodem.

SI quis [c] homicidium fecerit, ſi Epiſcopus eſt, xv. annos pœniteat, & deponatur; cunctos quoque dies vitæ ſuæ peregrinando finiat. Presbyter xii. annis pœniteat, tres [d] ex his in pane, & aqua; & deponatur Superioris ſententiâ. Diaconus x. annis pœniteat, tres ex his in pane, & aqua. Clericus & Laicus ſeptem annis pœniteat, tres in pane & aqua; & ad gradum cujuslibet Sacerdotii accedere non præſumat.

[c] Anſel. l. 11. c. 35. [d] al. quatuor.

XLII. Item ex Concilio Ancyrano [e], c. 22. §. eos verò [f]. [an. 314. in Galatia.]

Quinquennio à Communione abſtineant, qui caſu homicidium faciunt.

EOs verò [g] [32], qui non voluntate, ſed caſu homicidium fecerint, prior quidem regula poſt ſeptem annorum pœnitentiam communioni ſociavit, ſecundùm gradus conſtitutos: hæc verò α humana [h] [33] quinquennii tempus tribuit.

[e] Ex priſca verſione. [f] Et Tribur. c. 52. [g] Polyc. l. 6. tit. 10. Burch. l. 6. c. 15. Ivo, p. 10. c. 25. & 144. [h] al. humanior.

¶ Corr. Rom. α *Hæc verò.*] Græcè eſt, ὁ δὲ δεύτερος τὸν πενταετῆ χρόνον πληρώσει, id eſt, *ſecunda verò quinquennii tempus explebit.* Atque ita ferè Burchardus, & Ivo ex Dionyſii verſione. & infrà *eâd. cap. ſi quis voluntariè.*

¶ Pith. [32] *Eos verò.*] Ex verſione Dion. Exigui.
[33] *Humana.*] V. C. *humanior definitio.*

XLIII. Item ex Concilio Eliberitano, c. 5. [i] [an. 305. in Hiſpania.]

Quibus temporum ſpatiis à Communione abſtineat, quæ voluntate, vel caſu ancillam ſuam interfecerit.

SI qua femina [k] zeli furore accenſa, flagellis verberaverit ancillam ſuam, ita ut infra [34] tertium diem animam cum cruciatu effundat; eò quòd incertum ſit, voluntate an caſu occiderit: ſi voluntate, poſt ſeptem annos; ſi caſu, poſt quinque annorum tempora (actâ legitimâ pœnitentiâ) ad communionem placuit admitti. Quòd ſi intra [35] tempora conſtituta fuerit infirmata, accipiat communionem.

[i] Et in Conc. Vormac. c. 39. [k] Rab. Pæn. c. 14. Burch. l. 6. c. 19. Anſel. l. 11. c. 36. Ivo, p. 10. c. 22. & 148.

¶ Pith. [34] *Infra.*] *Intra*, Greg. Pœnit.
[35] *Intra.*] *Infra* in Greg. Pœnit.

XLIV. Item ex Capitulis Martini Bracarenſis Epiſcopi, c. 78. [c. an. 572. in Hiſpania.]

De his, qui voluntate, vel caſu homicidium faciunt.

SI quis [l] voluntariè homicidium fecerit, ad januam Eccleſiæ Catholicæ ſemper ſubjaceat, & communionem in exitu vitæ ſuæ recipiat. Si autem non voluntariè, ſed caſu aliquod

[l] Ivo, p. 10. c. 39.